

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel związania się nową umową

Dane dotyczące wzajemnych obrotów handlu zagranicznego pomiędzy Polską a Arabią Saudyjską sytuują ten kraj w gronie największych pozaeuropejskich odbiorców polskiego eksportu. Istniejący potencjał współpracy ekonomiczno-handlowej oraz duża komplementarność gospodarcza (zapotrzebowanie gospodarki Arabii Saudyjskiej na maszyny i urządzenia oraz usługi techniczne sektora budowlanego, elektro-energetycznego, gospodarki wodnej, przemysłu stoczniowego i stalowego, a także towary konsumpcyjne) w połączeniu z dużymi wydatkami budżetowymi wskazują na możliwość znacznego zwiększenia wolumenu polskiego eksportu towarowego oraz dalszej aktywizacji dwustronnej współpracy gospodarczej. Wydaje się, że sprawami priorytetowymi w zakresie aktywizacji wzajemnej współpracy gospodarczej jest – możliwie jak najszybsze – zakończenie negocjacji umów o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji oraz ratyfikowanie Konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania, podpisanej w Rijadzie dnia 22 lutego 2011 r., co dla strony saudyjskiej jest miernikiem polskiego zainteresowania rzeczywistym rozwojem współpracy gospodarczej.

II. Stosunki polsko-saudyjskie

Stosunki dyplomatyczne z Arabią Saudyjską zostały nawiązane dopiero w dniu 3 maja 1995 r. przez podpisanie protokołu w siedzibie ONZ przez Ambasadorów Polski i Arabii Saudyjskiej. Od 1998 r. funkcjonuje w Rijadzie Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej, zaś jesienią 2001 r. dokonano oficjalnego otwarcia placówki saudyjskiej w Warszawie.

Umowy dwustronne dotyczące problematyki ekonomicznej:

- Umowa Ramowa o współpracy w dziedzinie gospodarki, handlu, inwestycji, techniki, kultury, turystyki, młodzieży i sportu – podpisana w Arabii Saudyjskiej 11 października 2003 r. (Dz. U. z 2004 r., Nr 244, poz. 2447). Dokument ten przewiduje możliwość powołania wspólnej komisji (art. 7),
- w przeszłości Polska jednostronnie przyznała Arabii Saudyjskiej klauzulę największego uprzywilejowania (KNU),

– negocjowana jest umowa o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji (tzw. BIT).

Potencjał ekonomiczny Polski i Arabii Saudyjskiej oraz rola obu krajów w międzynarodowych stosunkach gospodarczych, zwłaszcza Polski w UE oraz Arabii Saudyjskiej w RWPZ, jak i relatywnie wysoka komplementarność obu gospodarek, przemawiają za potrzebą dalszego rozszerzania skali dwustronnej współpracy. W latach 2004 – 2008 nastąpił rekordowy, czterokrotny, wzrost wzajemnych obrotów handlowych, które – według danych polskich – osiągnęły poziom ok. 640 mln USD rocznie (96 mln dolarów w 2003 r.), a według danych saudyjskich – 750 mln USD (łącznie z reeksportem przez ZEA i Kuwejt). W 2008 r. Polska po raz pierwszy od 2004 r. zanotowała dodatni bilans wymiany handlowej – ok. 184 mln USD – z Arabią Saudyjską. Po słabszych rezultatach 2009 r., wynikających głównie z dużego spadku w polskim eksporcie (*wyroby stalowe, maszyny i urządzenia*), w 2010 r. poziom wzajemnych obrotów wrócił do poprzedniego stanu.

Obroty towarowe Polski z Arabią Saudyjską w latach 2006 – 2010 (w mln USD)

	2006	2007	2008	2009	2010	Dynamika % 2010/2009
EXPORT	145	200	410	161	190	118
IMPORT	147	206	226	135	210	155
OBROTY	293	406	637	296	400	135
SALDO	-2,44	-6,55	183	26	-20	

Źródło: MG

W 2010 r. do głównych towarów w eksporcie należały maszyny i urządzenia, produkty pochodzenia zwierzęcego (sery i twarogi) i art. spożywcze (pieczywo, wyroby czekoladowe i cukiernicze). Ponadto: wyroby metalowe, a także wyroby przemysłu papierniczego i chemicznego. W imporcie dominowały: produkty chemiczne, wyroby z tworzyw sztucznych oraz produkty roślinne.

W ocenie Ambasady RP w Rijadzie istnieje możliwość zainteresowania inwestorów saudyjskich udziałem kapitałowym w planowanych inwestycjach sektora naftowo-gazowego w Polsce. Współpraca dwustronna mogłaby obejmować m.in. inwestycje w obiekty przerobu

i dystrybucji produktów ropy naftowej i gazu naturalnego oraz usługi w zakresie poszukiwania złóż ropy naftowej i gazu ziemnego (m.in. wiercenia), budowę obiektów wydobywczych, linii przesyłowych i dystrybucyjnych. Rozmowy przeprowadzone w Polsce przez ministra ropy i zasobów mineralnych A. Al-Naimi w lipcu 2007 r. oraz jego kilkakrotne deklaracje o tym, że Arabia Saudyjska jest otwarta na różne formy współpracy z Polską w sektorze energetycznym wskazują na potrzebę rozważenia przez stronę polską podjęcia poważnych działań w tym zakresie. Kolejne pomysły zmierzające do zachęcenia Saudyjczyków do inwestowania w Polsce pojawiły się 29 lipca 2009 r. podczas wizyty saudyjskiej misji gospodarczej w Polsce. Podczas spotkania ministrowie Skarbu i Gospodarki zachęcali Saudyjczyków do wzięcia udziału w procesie prywatyzacji spółek Skarbu Państwa.

Biorąc pod uwagę fakt, że Arabia Saudyjska jest największym rynkiem artykułów żywnościowych i napojów bezalkoholowych, wyposażenia restauracyjnego oraz maszyn i urządzeń dla małych zakładów przetwórczych w regionie Bliskiego Wschodu, a saudyjski import w tym sektorze wynosi 7 mld USD rocznie – należy wskazać na realne i duże możliwości plasowania polskiego eksportu w zakresie:

- dostaw produktów rolnych oraz zwierząt żywych i tusz zwierzęcych: wołowych i baranich oraz mięsa drobiowego; dostaw artykułów żywnościowych, w tym produktów mleczarskich, zwłaszcza serów twardych i przetworzonych, mleka w proszku i jego pochodnych (śmietanki) oraz wędlin i wyrobów drobiowych i wołowych (w tym pasztetów porcjowanych),
- przetworów warzywnych, w tym kapusty kiszanej oraz ogórków i grzybów konserwowych; soków i koncentratów owocowych, herbat i mieszanek ziołowych oraz wyrobów piekarniczych i cukierniczych, jak i słodczy, w tym wyrobów czekoladowych,
- dostaw napojów bezalkoholowych i wód mineralnych, szczególnie gazowanych (wymagane duże inwestycje w wypromowanie marki),
- dostaw świeżych i mrożonych owoców, zwłaszcza jabłek, wiśni i czereśni, czerwonej i czarnej porzeczki oraz jagód i grzybów suszonych,
- transferu technologii przetwórstwa żywności, dostaw maszyn i urządzeń dla małych zakładów produkcyjnych, m.in. piekarniczych i cukierniczych oraz tworzenie joint ventures w dziedzinie przetwórstwa żywności w Arabii Saudyjskiej.

Arabia Saudyjska jest największym w regionie BW (ponad 3 mld USD rocznie) rynkiem samochodowych akcesoriów i części zamiennych. Istotne znaczenie ma import kosmetyków, zwłaszcza perfum i wód toaletowych. Również saudyjski rynek mebli i wyposażenia wnętrz

jest oceniany jako największy na Bliskim Wschodzie i szacowany na ponad 600 mln USD rocznie. Można prognozować wzrost polskiego eksportu w następujących grupach towarowych:

- produktów drzewnych i papierniczych, m.in. płyt pilśniowych i wiórowych dla przemysłu budowlanego i meblarskiego, paneli drewnianych oraz parkietu naturalnego; papieru gazetowego i opakowaniowego oraz artykułów higienicznych z papieru i celulozy,
- artykułów plastycznych, wyrobów szklanych i ceramicznych, materiałów i stolarki budowlanej, w tym okien i drzwi, szkła budowlanego oraz paneli podłogowych i płytek ceramicznych,
- włókien syntetycznych, wyrobów chemicznych i kauczukowych, m.in. opon samochodowych oraz kosmetyków samochodowych i dla gospodarstw domowych, w tym perfum i wód toaletowych,
- mebli biurowych i domowych oraz dla wyposażenia hotelowego i szpitalnego.

Ze względu na realizowane nakłady inwestycyjne w sektorze infrastruktury w wysokości 400 mld USD w latach 2009 – 2014 – można wskazać na następujące możliwości współpracy dwustronnej:

- dostawy produktów stalowych i wyrobów z metali kolorowych, zwłaszcza miedziowych oraz konstrukcji przemysłowych, w tym kątowników, kształtowników i profili stalowych oraz rur stalowych i żeliwnych dla saudyjskiego przemysłu naftowego i gazowego, jak również szyn kolejowych i tramwajowych (w związku z planowaną budową nowych linii kolejowych i sieci transportu miejskiego w Arabii Saudyjskiej),
- tworzenie joint ventures w zakresie dystrybucji i sprzedaży artykułów hutniczych.

Sektory energii elektrycznej oraz gospodarki wodnej i ochrony środowiska. Nakłady inwestycyjne w tych sektorach gospodarki Arabii Saudyjskiej w najbliższych 20 latach są planowane w wysokości 88,9 mld USD. Zdolności produkcyjne energetyki Arabii Saudyjskiej wynoszą obecnie 23 400 MW. Z zakresu gospodarki wodnej w trakcie realizacji znajdują się projekty o łącznej wartości 7,73 mld USD w tym budowa zbiorników wodnych, stacji uzdatniania wody i linii wodociągowych oraz oczyszczalni ścieków i sieci kanalizacyjnych. Istnieją szerokie możliwości dla polskiego eksportu towarowego i usługowego w zakresie:

- projektowania i wykonawstwa obiektów energetycznych, linii transmisyjnych energii elektrycznej i stacji transformatorowych,

- dostaw wyposażenia energetycznego: kotłów, turbin, transformatorów, kabli, silników oraz innego sprzętu elektrycznego, w tym oświetleniowego,
- budowa sieci wodno-kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków,
- dostawy technologii i urządzeń ochrony środowiska, w tym filtrów przemysłowych,
- usługi softwarowe (oprogramowanie) dla sektora energetycznego i gospodarki wodnej.

Inne potencjalne dziedziny rozwoju polskiego eksportu:

- przemysł maszynowy i górnictwo – dostawy pojazdów samochodowych i silników wysokoprężnych; dostawy lekkiego sprzętu pływającego, m.in. jachtów i łodzi motorowych; dostawy maszyn, urządzeń i sprzętu górniczego oraz usługi techniczne,
- budownictwo drogowe i kolejnictwo – udział firm polskich (jako podwykonawców) w budowie sieci transportu miejskiego; projektowanie i budowa linii kolejowych w Arabii Saudyjskiej (w ramach konsorcjów międzynarodowych) oraz dostawy sprzętu kolejowego: lokomotyw, wagonów i sprzętu utrzymania ruchu,
- lotnictwo cywilne – dostawy samolotów i helikopterów dla celów rolniczych, sanitarnych i pożarniczych oraz usługi w zakresie ochrony przeciwpożarowej i opylania pól,
- gospodarka morska – dostawy statków handlowych oraz rybackich i baz przetwórczych; projektowanie, budowa i rozbudowa portów handlowych i rybackich; budowa i wyposażenie stoczni morskich; współpraca przy projektowaniu nowych jednostek; usługi w zakresie szkolenia średniego i wyższego personelu pływającego,
- telekomunikacja i IT – dostawy sprzętu i oprogramowania IT dla sektora telekomunikacyjnego oraz organizacja szkoleń zawodowych w Polsce,
- usługi techniczne – geodezyjne i kartograficzne w dziedzinie ochrony zabytków; doradztwo i projektowanie w zakresie urbanistyki i architektury; usługi przemysłowe (w tym konserwacyjno-modernizacyjne),
- ochrona zdrowia – dostawy sprzętu szpitalnego, diagnostycznego i laboratoryjnego; współpraca naukowo-badawcza oraz szkolenie personelu medycznego (podstawowe oraz specjalistyczne – m.in. w dziedzinie kardiochirurgii, ortopedii i rehabilitacji); zatrudnienie – w tym w celach dydaktycznych – polskich lekarzy i pielęgniarek w szpitalach saudyjskich; odpłatne leczenie i rehabilitacja pacjentów saudyjskich w polskich ośrodkach ochrony zdrowia,

– turystyka – współpraca między polskimi i saudyjskimi biurami podróży; inwestycje saudyjskie (pośrednie i bezpośrednie) w polskie hotele, sanatoria, domy wczasowe itp.

III. Krótka charakterystyka Konwencji

Nowa polsko-saudyjska Konwencja o unikaniu podwójnego opodatkowania oparta jest o aktualną wersję Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku.

Podatki objęte Konwencją

Konwencja przewiduje, że w przypadku Polski jej postanowieniami objęte zostaną podatki dochodowe od osób prawnych oraz osób fizycznych. W przypadku Arabii Saudyjskiej, umową objęto Zakat oraz podatek dochodowy włącznie z podatkiem od działalności inwestycyjnej w gaz ziemny.

Zakres podmiotowy Konwencji

Konwencja będzie miała zastosowanie do osób fizycznych i osób prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, w Królestwie Arabii Saudyjskiej lub w obu Umawiających się Państwach. Termin „miejsce zamieszkania lub siedziba” definiuje art. 4 Konwencji.

Definicje

Termin „Polska” – oznacza Rzeczpospolitą Polską, a użyty w znaczeniu geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz każdy rejon przyległy do wód terytorialnych Rzeczypospolitej Polskiej, w którym na podstawie ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym, Polska może wykonywać prawa odnoszące się do badań i wykorzystywania zasobów naturalnych dna morskiego i jego podglebia.

Termin „osoba” – oznacza: osoby fizyczne, spółki i inne zrzeszenia osób (w tym spółkę cywilną jako „inne zrzeszenie osób”).

Termin „spółka” – oznacza wszelkie osoby prawne lub podmioty, które są traktowane jak osoby prawne dla celów podatkowych (termin ten nie obejmuje zatem spółki cywilnej).

Miejsce zamieszkania lub siedziba (rezydencja podatkowa)

Określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która wg prawa tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na:

– jej miejsce zamieszkania,

- miejsce stałego pobytu,
- siedzibę zarządu.

Termin ten powinien obejmować także to Państwo oraz każdą jednostkę jego podziału terytorialnego lub organ władzy lokalnej.

Zakład

Określenie to obejmuje stałą placówkę, przez którą całkowicie lub w części prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa, w szczególności: siedzibę zarządu, filię, biuro, fabrykę, warsztat oraz każde miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

Dochód z majątku nieruchomego

Konwencja przewiduje możliwość opodatkowania dochodu z majątku nieruchomego (w tym także majątku przedsiębiorstwa) również przez państwo miejsca położenia nieruchomości. Powyższe dotyczy także dochodu z gospodarstw rolnych i leśnych.

Zyski przedsiębiorstw

Konwencja przewiduje możliwość opodatkowania zysków osiągniętych przez zakład prowadzony przez przedsiębiorstwo jednego z Umawiających się Państw na terytorium drugiego Państwa – przez to drugie Państwo, ale tylko w takiej mierze, w jakiej zyski mogą być przypisane temu zakładowi.

Przypisywanie zysków zakładowi – przypisuje się mu takie zyski, które osiągnąłby, gdyby zamiast prowadzenia działalności na rzecz siedziby głównej swojego przedsiębiorstwa, prowadził działalność samodzielnie, na wolnym rynku.

Transport morski i lotniczy

Zyski osiągnięte z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Określenie „Zyski osiągnięte z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków” zostało rozszerzone o zyski z czarteru statków morskich i powietrznych, zyski z dzierżawy tych statków bez załogi i wyposażenia, zyski z używania lub dzierżawy kontenerów.

Przedsiębiorstwa powiązane

Konwencja zawiera przepis umożliwiający dokonanie tzw. korekty wtórnej, w przypadku zakwestionowania przez jedno z Umawiających się Państw stosowanych cen transakcyjnych między przedsiębiorstwami powiązаныmi. Zapis ten umożliwia usunięcie tzw. ekonomicznego podwójnego opodatkowania.

Opodatkowanie dochodów z dywidend

Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Jednakże dywidendy te mogą być opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, ale – jeżeli odbiorca dywidend jest ich właścicielem – podatek ten nie może przekroczyć 5 % kwoty dywidendy brutto.

Określenie „dywidendy” obejmuje dochód z udziałów (akcji), akcji gratisowych, praw do udziału w zysku, akcji górniczych, akcji założycieli lub innych praw do udziału w zyskach, jak również dochód z innych praw w spółce, który zgodnie z prawem podatkowym Państwa, w którym spółka wypłacająca te dywidendy ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z udziałów (akcji). Pojęcie to nie będzie obejmowało dochodu z wierzytelności.

Jeżeli rezydent jednego Umawiającego się Państwa uprawniony do dywidend prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę przez zakład tam położony i gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane wiąże się z działalnością tego zakładu – wówczas powinny być stosowane przepisy dotyczące zakładu.

Dochody z odsetek

Z uwagi na uwarunkowania religijne, strona saudyjska wniosowała podczas negocjacji o zastąpienie standardowo stosowanego terminu „odsetki” określeniem „dochód z wierzytelności”. Zmiana terminologii nie ma żadnego wpływu na zastosowanie przepisu.

Termin „dochód z wierzytelności” oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności zabezpieczonych bądź niezabezpieczonych hipoteką i zarówno zawierających bądź nie prawo do udziału w zyskach osiągniętych przez dłużnika, a w szczególności dochody z państwowych papierów wartościowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie

z premiami i nagrodami związanymi z takimi papierami wartościowymi, obligacjami lub skryptami dłużnymi.

Odsetki powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie będącej rezydentem drugiego Umawiającego się Państwa, podlegają opodatkowaniu w państwie miejsca powstawania odsetek – wg stawki od 5 % kwoty brutto odsetek.

Należności licencyjne

Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie będącej rezydentem drugiego Umawiającego się Państwa, podlegają opodatkowaniu w państwie miejsca powstawania należności licencyjnych – wg stawki od 10 % kwoty brutto tych należności.

Zyski majątkowe

Zyski osiągnane przez rezydentów Umawiających się Państw tytułem przeniesienia własności nieruchomości położonych na terytorium drugiego z tych Państw mogą być opodatkowane w państwie miejsca położenia tych nieruchomości.

Zyski osiągnane przez rezydentów Umawiających się Państw z tytułu przeniesienia własności akcji lub innych porównywalnych praw, których więcej niż 50 % wartości pochodzi z nieruchomości położonych w drugim Państwie – mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Zyski z przeniesienia własności majątku innego niż ww. podlegają opodatkowaniu w państwie rezydencji podatkowej zbywcy.

Praca najemna

Uposażenia pracowników najemnych mających miejsce zamieszkania w jednym Państwie i zatrudnionych w drugim Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie, jeżeli zatrudnienie trwa dłużej niż 183 dni w okresie 12 miesięcy rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym. Wynagrodzenia otrzymane w związku z wykonywaniem pracy na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego, mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Inne dochody

Dochody nieobjęte postanowieniami poprzednich zapisów Konwencji podlegają opodatkowaniu w kraju rezydencji podatkowej osoby je otrzymującej.

Metoda unikania podwójnego opodatkowania

Konwencja wprowadza, dla rezydentów obu Umawiających się Państw, jako metodę ogólną unikania podwójnego opodatkowania, metodę zaliczenia proporcjonalnego.

Modelowa Konwencja OECD w sprawie podatków od dochodu i majątku, przewiduje dwie alternatywne metody unikania podwójnego opodatkowania – proporcjonalnego zaliczenia oraz wyłączenia z progresją. Metoda proporcjonalnego zaliczenia polega na tym, że podatek zapłacony od dochodu osiągniętego za granicą jest zaliczany na poczet podatku należnego w kraju rezydencji podatkowej, obliczonego od całości dochodów w takiej proporcji, w jakiej dochód ze źródeł zagranicznych pozostaje w stosunku do całości dochodu podatnika. Metoda wyłączenia z progresją polega na tym, że dochód osiągnięty za granicą jest zwolniony z podatku w kraju rezydencji podatkowej, natomiast jest brany pod uwagę jedynie przy obliczaniu stawki podatkowej, według której podatnik będzie zobowiązany rozliczyć podatek od dochodów uzyskanych w kraju rezydencji podatkowej.

Powszechnie w praktyce międzynarodowej (również w Komentarzu do Modelowej Konwencji OECD) prezentowany jest pogląd, że obie metody w równym stopniu prowadzą do usunięcia podwójnego opodatkowania. Metoda wyłączenia z progresją nie dotyczy wyłącznie dochodów osób fizycznych, natomiast jest stosowana także w stosunku do dochodów transgranicznych osób prawnych.

Wymiana informacji

Konwencja przewiduje pełną klauzulę wymiany informacji, opartą na art. 26 Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku. Klauzula ta umożliwia uzyskanie informacji niezbędnych do weryfikacji prawidłowości deklarowanej podstawy opodatkowania w stosunkach polsko-saudyjskich, również w przypadku gdy informacje te są chronione tajemnicą bankową.

Pomoc w poborze podatków

Wynegocjowana wersja umowy z Arabią Saudyjską nie zawiera przepisów dotyczących pomocy w poborze podatków. Jest to spowodowane faktem, że system prawny Arabii Saudyjskiej oraz administracja podatkowa nie są przygotowane do świadczenia tego typu

pomocy, zatem przepisy o pomocy w poborze podatków nie są zamieszczane w umowach tego kraju.

Moc obowiązująca Konwencji

Konwencja będzie obowiązywać w odniesieniu do podatków pobieranych „u źródła” – z dniem 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie (tj. zostanie ratyfikowana zgodnie z wymogami właściwymi dla każdego z Umawiających się Państw, oraz zostaną wymienione noty dyplomatyczne zawierające informacje o zakończeniu procesu ratyfikacyjnego).

W odniesieniu do pozostałych podatków od dochodu i zysków majątkowych oraz należnych za rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu – w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie.

Protokół do Konwencji

Protokół do Konwencji przewiduje zapisy mające na celu uwzględnienie specyfiki prawa wewnętrznego Arabii Saudyjskiej. Z tego względu, dla uniknięcia wątpliwości podczas stosowania Konwencji, stwierdzono, że określenie „osoba” odnosi się również do Państwa, jego jednostek terytorialnych i organów władz lokalnych, natomiast określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę” odnosi się również do osób prawnych prowadzących wyłącznie działalność religijną, charytatywną itp., lub prowadzących działalność mającą na celu zapewnienie świadczeń emerytalnych.

Również ustęp 3 Protokołu jest wynikiem wątpliwości wewnętrznych Arabii Saudyjskiej w stosowaniu prawa w zakresie działalności eksportowej. W Protokole zamieszczono postanowienie w brzmieniu *„zyski osiągnane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksportu towarów do drugiego Umawiającego się Państwa, nie podlegają opodatkowaniu w tym drugim Umawiającym się Państwie. W przypadku, gdy umowa eksportowa obejmuje inne czynności podejmowane w drugim Umawiającym się Państwie poprzez zakład, zyski osiągnięte z takiej działalności mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie”*. Niezależnie od zamieszczenia ww. postanowienia w Protokole strona polska stosowałaby przepisy umowne w identyczny sposób.

IV. Skutki wejścia w życie nowej Konwencji

Szacuje się, że wejście w życie Konwencji nie będzie miało ujemnego skutku dla dochodów sektora finansów publicznych w zakresie wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych lub prawnych. Polskie przepisy wewnętrzne zawierają jednostronną metodę unikania podwójnego opodatkowania, tj. metodę zaliczenia proporcjonalnego, zatem w tym zakresie sytuacja podatników nie ulegnie zmianie. Natomiast można spodziewać się wzrostu dochodów Skarbu Państwa z uwagi na ożywienie wzajemnej wymiany inwestycyjnej, związanej z wejściem w życie Konwencji.

Wpływ wejścia w życie Konwencji na prawo wewnętrzne

Postanowienia Konwencji i Protokołu nie są sprzeczne z obowiązującym w Polsce ustawodawstwem ani z prawem Unii Europejskiej.

V. Tryb związania się przez Rzeczpospolitą Polską Konwencją

Zgodnie z artykułem 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z 2002 r. Nr 216, poz. 1824 oraz z 2010 r. Nr 213, poz. 1395) związanie Konwencją nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ dokument ten spełnia przesłanki określone w artykule 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z 2001 r. Nr 28, poz. 319, z 2006 r. Nr 200, poz. 1471 oraz z 2009 r. Nr 114, poz. 946).

Postanowienia Konwencji określają bowiem stawki i zasady opodatkowania dochodu i majątku w stosunkach dwustronnych z Arabią Saudyjską, a ta dziedzina, zgodnie z art. 217 Konstytucji, powinna być regulowana ustawowo.

Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Konwencja

Minister Finansów będzie sprawował nadzór nad realizacją Konwencji.

Przepisy Konwencji będą miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a Arabią Saudyjską oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Konwencji w polsko-saudyjskich stosunkach gospodarczych i kulturalnych.

Sposób w jaki Konwencja dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Z Konwencją powiązane są następujące akty prawa krajowego:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397),
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.).

Środki prawne jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Konwencji

Wejście w życie Konwencji nie spowoduje konieczności dokonania zmian w ustawodawstwie wewnętrznym.